

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XLVII. Ч. 189. Джерзі Сіті, Н. Дж., середа, 16-го серпня 1939. No. 189. Jersey City, N. J., Wednesday, August 16, 1939. VOL. XLVII

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТИВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свобода“ Bergen 4-0237. — Тел. У. Н. Союз: Bergen 4-1016. 4-0807. THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

АМЕРИКА ПЕРЕД ЗІРВАННЯМ З МЕКСИКОМ?

ВАШИНГТОН. — Сомнер Велес, заступник секретаря стейту, виступив з публічною острогою, що суперечка за винагородження американських нафтарів за нафтові терени в Мексику, забрані 17 місяців тому мексиканським урядом, грозить повною суперечкою, ба навіть зірванням відносин між Мексикою і Злученими Державами.

Велес закликає обі сторони ще раз розважити справу. Рівночасно він зазначає, що мексиканський уряд повинен би дати американським нафтарям винагороду за конфіскацію.

Рівночасно Велес заперечив, буцімто між ними й секретарем стейту Голом були які різниці в цій справі; Велес виступає публічно лише в неприязності Гола.

ПРО СВОЮ КАНДИДАТУРУ ВТРЕТЕ РУЗВЕЛТ ДАЛІ МОВЧИТЬ.

ОСТРОВ КАМПОБЕЛО (Нью-Бронсвік). — Президент Рузвелт виявив велике зацікавлення річною конвенцією Молодих Демократичних Клубів, але відмовився дати газетарям якунебудь заяву про своє відношення до думки про його кандидатуру втретє на уряд президента Злучених Держав, що піднесено на цій конвенції.

Зате він широко говорив про заграничні справи, щодо котрих він стоїть у постійному контакті з Вашингтоном.

Президент приїхав сюди на воєнному кружляку „Тоскадуза“.

ОБІЦЯЄ ЗАКІНЧЕННЯ КРИЗИ, ЯК БІЗНЕС УСУНЕ РУЗВЕЛТА.

ДІТРОЙТ (Мішґен). — Сенатор Вендерберг заявив тут публічно на конвенції Конгресу Запорого-вих Організації, що якби так у Злучених Державах був „уряд, симпатичний для повороту свободних підприємств“, то криза закінчилася б тут за шість місяців. У такому випадку, говорив сенатор, Злучені Держави вмиг стали б краєм з річним доходом на 80 біліонів доларів.

Сенатор очевидно натякував, що уряд президента Рузвелта не є прихильний для великого бізнесу.

ШУКАЮТЬ ВИНОВНИКА ВЕЛИКОЇ ЗАЛІЗНИЧОЇ КАТАСТРОФИ.

РІНО (Невада). — Річні урядові бюро займалися шуканням людей, що порушенням залізничних рейок у провалі Гумболда спричинили минулої суботи величезну катастрофу, наслідком котрої досі померли 24 особи, а 114 інших були ранені.

Покищо арештовано як підозрілих шість осіб.

РУЗВЕЛТ ПЛАНУЄ ПЕРЕНЕСТИ ДЕНЬ ПОДЯКИ.

ОСТРОВ КАМПОБЕЛО. — Президент Рузвелт заповів, що він задумує перенести День Подяки цього року з 30. листопада на день 23. листопада.

Як він сказав у своїй розмові з газетарями, до такого рішення намовляли його від довгого часу дрібні купці. Президент каже, що дата Дня Подяки не має нічого святого. На останній четвер у листопаді звичайно назначувало День Подяки лише від кінця громадянської війни.

Проти плану Рузвелта виступили бейзболові підприємці.

БАНКИР НЕ ВІРІТЬ У ВІЙНУ В ЄВРОПІ.

НЮ ЙОРК. — Жіль Баш, ньюйорський банкир, що вернувся до Америки на кораблі „Норманді“, заявив газетарям, що він не вірить у війну в Європі, бо, мовляв, Гітлер не захоче викликати війну, бо не захоче наражатися на втрату того всього, що він добув. „Він має 80 мільйонів німців у кишені й не захоче ризикувати війною, щоб добути ще 300,000“.

ВИСТАВЛЯЮТЬ ЧЕРЕП ДАВНЬОЇ ПОТВОРИ.

КЕРІМБРИДЖ (Массачусетс). — Гарвардський Музей Порівняльної Зоології виставив на публічний вид череп найбільшої морської потвори, яка колинебудь жила на землі. Це череп звірюки, котру вчені назвали плесіозавром, а котра, як вони обчислюють, жила на землі 120 мільйонів літ тому. Звірюка мала коло 60 стіп довжини.

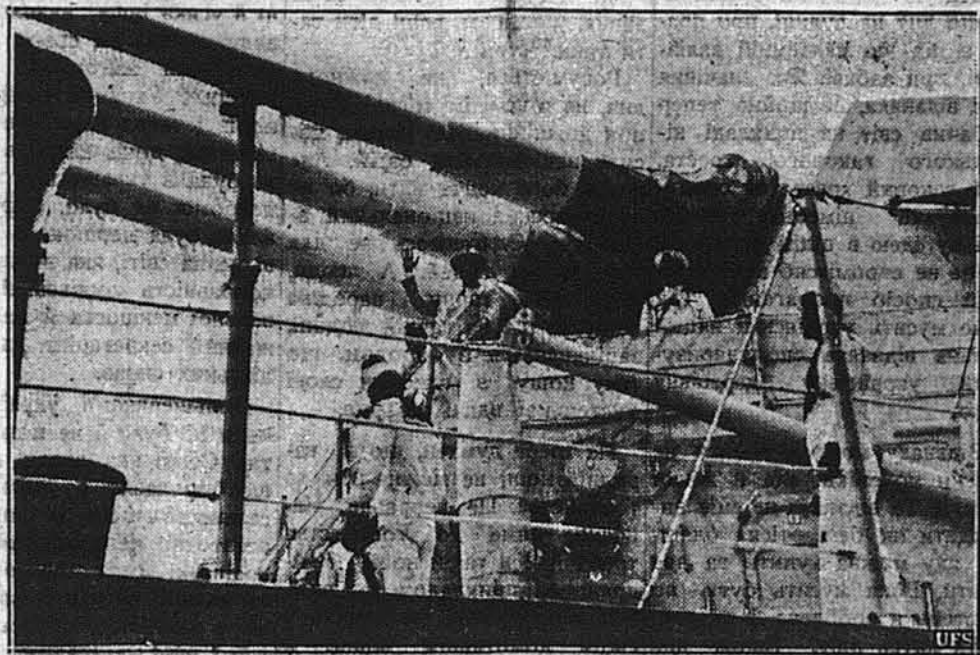
Череп має десять стіп довжини й 3 стопи висоти. З вигляду череп подібний до черепа крокодила, себто має довгі щокви, насаджені 92 зубами.

Череп знайшов Вільям Шеніл, член музейного штабу, в старинному дні моря в Квінсленді, в Австралії.

СУДДА ЗАСУДЖЕНИЙ ЗА НЕБЕЗПЕЧНУ ІЗДУ.

ГРЕЙВЕНГЕРСТ (Онтаріо). — Алонсо Гінклі, 62-літній суддя найвищого суду ньюйорського стейту, признався до вини неважкої їзди автом. Його поставлено на суд по одному автомобільному випадку. Суддя покарав суддю на сто доларів кари з коштами.

Суддя тепер каже, що він признався до вини тому, щоб не мати судової тяганини, бо він незадовго мусить бути на судовій сесії.

ПРЕЗИДЕНТ НА ВАКАЦІЯХ.

Покінчивши роботи у Вашингтоні, президент виїхав на кружляку „Тоскадуза“ з Нью-Йорку на подорож здовж північно-східних берегів Америки. Він відвідав Кампобело Айленд у Нью-Бронсвіку, де звичайно виїздить на вакації його мати. На світлинці він прощається зі знайомими в порті Нью-Йорк.

ОРГАНІЗУЮТЬ ФАШИСТСЬКУ ПАРТІЮ В АЛБЕРТІ.

Давид Е. Гартман, що давніше мешкав у Вестлак, а тепер стало мешкає в Едмонтоні, почав недавно організувати т. зв. „Нешонал Юніфі Парті оф Канада“, фашистську організацію, на якій чолі стоїть Адріан Аркан. Він видав заклик до 1,000 людей, що „не бояться нічого лиш Бога“, щоби прилучились до тої партії. Перший мітинг відбувся недавно в селі Інституту ім. М. Грушевського.

Провідним гаслом канадійських фашистів є: „Канада для канадійців!“ а головним завданням організації є поборювати комунізм, революцію, інтернаціоналізм, завести контроль над жидами і їх бізнесами і привернути Канаду канадійському народові. Партія наміряє обмежити канадійське громадянство лиш для білої раси.

600,000 КОРПУС „ПОВІТРЯНОЇ ПІХОТИ“.

В советських військових колах обчислюють, що советська армія розпоряджає під теперішню хвилину 600,000 корпусом офіцерів і жовнірів, т. зв. „повітряною піхотою“, що може при помочі легкавілів почати самостійні бойові операції в заплілі ворожих армій.

ЛІТАК НА СТО ПАСАЖИРІВ.

Англійський водо-літак „Голден Вінд“, призначений до трансокеанічної служби, який може вмістити на своїх чердаку 100 пасажирів, відбув перший пробний лет. Пересічна швидкість того літака 300 км. на годину.

НАФТОВІ ДЖЕРЕЛА В КАЛУШИНІ.

У Свободі Небілівській, калуського пов., на глибині 760 м. натрапили на нафтові джерела.

УБИВСТВО ЗЕМЛЕВЛАДНИКА.

На дорозі між Мартиновом і Довгим, калуського пов., застрілили вночі землевласника з Довгого, М. Ошавського.

СЕНАТОР РАДИТЬ РЕПУБЛІКАНЦЯМ ІМЕНУВАТИ СВОЇМ КАНДИДАТОМ „ЛІБЕРАЛА“.

Сенатор Най з Норт Дакоти видав острогоу Републіканській Партії не чути такою певною своєї перемоги в 1940 році, бо, мовляв, ця перемога можлива лише тоді, коли партія йменує своїм кандидатом на уряд президента Злучених Держав ліберального чоловіка. Він каже, що Републіканська Партія не повинна бути партією, що нічого не робить, або партією, що нищить роботу, яку зробила Демократична Партія.

ПРОТЕСТ ПРОТИ ЧУЖИХ КОРАБЛІВ.

Моряки, портові робітники й власники озерних кораблів об'єднались з одною метою, щоб заперестувати до уряду в Отаві проти появи норвезьких і інших європейських кораблів на Великих Озерах Онтаріо, які відбирають хліб від тутешніх власників кораблів і моряків.

Європейські торговельні кораблі напливають тут шляхом залив Св. Лаврентія і славного Веландського каналу та довозять товар канадійським і американським портам, оплачуючи тільки рампові належності. Від Отави жадається надоження спеціального мита за вжиття озер, щоб змусити чужі кораблі вилагоджувати в портах приморських, як Мон-треал і т. п.

ЕДМОНТОН МАЄ НАЙБІЛЬШИЙ ДОВГ НА ГОЛОВУ НАСЕЛЕННЯ.

Національна Муніципальна Ліга подає до відома, що чистий бондовий довг Едмонтону є найвищий, числячи на голову населення, між 18 канадійськими містами, котрі числять понад 30,000 населення. Цей довг вноситься в Едмонтоні \$230 на кожного мешканця.

„НОВИЙ ЗЛІН“.

До Сараєва приїхав відомий чеський промисловець Іван Батя, що хоче в околицях цього міста вибудувати фабрику взуття й гарбарні. Прееа повідомляє, що фабрику назвуть „Новим зліном“.

ВІДЛОМОК СКАЛИ ВБИВ ШАХТЯРА.

Олекса Пучко, мешканець дистрикту Шовл Крік (Канада) недалеко Вестлак, убитий 22-го червня відламком скали в копальні Тайн Крік, три і пів милі на захід від Елестей. Покійний Пучко числив 51 літ і залишив жінку, сина, дочку, 3 братів і 3 сестри та матір у Галичині.

ЗАМКНЕНИЙ З ДНІ У ВАГОНІ ВМЕР У ШПИТАЛІ.

В келгаській шпиталі вмер 21. червня Іван Остапович, який похив з Вінніпегу. Келгаська поліція каже, що Остапович, прибувши до Вест Келгари, пішов спати до вангажного порожнього вагона, якого двері хтось опісля замкнув занадвору. У вагоні перебував він 3 дні без їжі й води, аж накінень якийсь хлопці, почувши його стукання, увільнили його з замкненого вагону. Коли йому принесено їжу, він відмовився їсти. Опісля ввабано його до шпиталю, де він по кількох годинах умер.

ЗОЛОТО В ЦЕНТРІ МІСТА.

Копачи підвалини під новий будинок експресової компанії в Джералтон, Онт., робітники знайшли в скалі золоту жилу. Джералтон є осередком золотих піль і ніхто тим не здивувався; однак копальні в самому центрі міста не думають розбудовувати, бо зараз у суєвдстві відкритого золота знаходиться банк і готель. За те міщани розхоплюють кожну брилу золотой руди — на пам'ятку й для продажу.

ЛОШАТА-БЛИЗНЯТА.

У 11-літньої кобили на фармі Фреда Гіндрета в Коронейшов (Канада) вродилися недавно лошата-близнята. Лошата-близнята, подібно як і телята, є великою рідкістю.

ЗНОВУ ЖЕРТВИ ГРАНАТ.

В селі Шупарцях, пов. Борщів, пастухи знайшли в полі гранату із світової війни. Коли вони її розбили, настигив вибух, від якого агинули 18-літній Степан Ренгач і Василь Юсипук та був легко ранений 12-літній Степан Парашин.

ПРИГОТОВЛЯЮТЬ НОВИЙ „МІНХЕН“

ПАРИЖ. — У дипломатичних колах кружляють вістки, що на останніх нарадах у Зальцбургу Німеччина й Італія рішили звернутись до папи римського з проханням скликати наради чотирьох потуг, Німеччини, Італії, Англії і Франції, і подібно, як минулого року в справі Чехословаччини, так і тепер у справі спору з Польщею за Данціг, погодити справу мирно. Як довго папа римський не згодився взяти на себе цю місію. Італія і Німеччина рішились не подавати цього пляну до публічного відома.

НАСТРОЇ В БЕРЛІНІ.

БЕРЛІН. — Німецька преса прибрала загадковий тон. Вона справді далі натискає на Польщу в справі Данцігу і заявляє, що ця справа буде небагом рішена на користь Німеччини, але зберігає таємну щодо того, що вона задумує робити в найкоротшому часі, коли Польща не хотіла б мирно уступити. Гітлер прийняв у себе на авдієнції головного комісара Ліги Націй до Данцігу, д-ра Бурггарта, який удається тепер до Лондону, щоби поділитись тим, що сказав Гітлер і предложити його плян розв'язки.

НАСТРОЇ В ІТАЛІЇ.

РИМ. — Італійська преса зазначає, що тепер демократичні краї дістали останню нагоду погодити данцігське питання мирно. Коли вони не скористаються із цієї нагоди, то після цього цілком певно наступить в Європі вибух. А у вибує Італія відразу візьме місце по стороні Німеччини.

В АНГЛІЇ НЕДОВІРЯ.

ЛОНДОН. — В Англії є велике недовір'я відносно поголосок про мирне погодження данцігського питання і про підготову до нового „Мінхену“. Гітлер не задовольниться аж дістане Данціг. А про це має рішати Польща, говорять в Англії. Коли Польща рішиться воювати, то Англія мусить піти й на неміч. Тому таке загальне переконання, що коли туди приїде данцігський комісар Бурггард, то його відішлють з пронозиціями до Польщі.

В ПОЛЬЩІ ЗАКОЛОТ.

ВАРШАВА. — Що в дипломатичних колах щось вариться, видно з того, що в Варшаві відбулися в останніх днях чисельні наради міністерства закордонних справ з амбасадорами Англії, Франції, Америки, а також телефонічні лінії були завантажені покликами з чужими столицями. Є чутки, ро до Варшави в якійсь тайній місії має приїхати мадярський регент Горті.

СЛОВАКИ ДОМАГАЮТЬСЯ ВІД ПОЛЬЩІ ЗВОРОТУ ЗЕМЛІ.

БРАТИСЛАВА. — Словацьке міністерство пропаганди пустило в рух протипольську пропаганду, домагаючись від Польщі звороту околиці Яворини, яку Польща в минулорічній чехословацькій кризі забрала. Випадок цей знаменний і він доказує, що словаки переконані, що Польща нині знаходиться в тім самім положенні, в яким знаходилась минулого року Чехословаччина перед своїм розбором.

ПРОТИЖИДІВСЬКІ ВИСТУПИ В СЛОВАЧЧИНІ.

БРАТИСЛАВА. — В жидівській дільниці юрби словаків перевели протижидівську демонстрацію, в якій побивали жидів і штурмували дві жидівські синагоги. Розбито також один жидівський клуб. Поліція мусіла стерегти жидів перед розюшеною юрбою.

ПРОТИЖИДІВСЬКІ МІРИ В ПРАЗІ.

ПРАГА. — Празька поліція впровадила ті самі протижидівські міри в публічних льокалах, які вже давно впроваджені в Німеччині. В ресторанах, а навіть театрах і кінах, запроваджено окремі сидження для жидів. Жидівські склепи мусять мати наїсн, що вони жидівські.

В ДАНЦІГУ АРЕШТОВАНО ДВОХ ПОЛЬСЬКИХ ПОГРАНИЧНИКІВ.

ДАНЦІГ. — Данцігська поліція арештувала двох польських пограничних сторожів, передавши їх як вони вносили на територію Данцігу протижидівські летючки. Польський комісар Ходанік інтерв'ював у справі арешту, але безуспішно.

АНГЛІЙСЬКІ ЗАЛІЗНИЦІ ВІДМОВИЛИ ПІДВИШКИ.

ЛОНДОН. — Англійські залізничні відмовили додання англійській залізничній компанії підвишки платні, з найнижчої платні 45 шілінгів на нево (кожд п'ять доларів) на 50 шілінгів. Юнія надумується, що далі робити.

ПРОТИАНГЛІЙСЬКІ ДЕМОНСТРАЦІЇ В КИТАЮ.

ШАНГАЙ. — Нагальні протиянглійські демонстрації вибухли цей раз у портовій місті Чешу. Юрба обкидала камінням британський консулат.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893.

Christian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

3 Канади належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Tel. „Свобода“: BErgen 4-0237. — Tel. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016.
4-0807.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ДЕ ЛЕЖИТЬ УКРАЇНА?

Один з наших читачів присилає нам одно число ньюйорського польського щоденника „Нови Свят“, у котрому поміщена під таким заголовком передова стаття, на яку читач хотів би знати відповідь. Стаття справді замітна, не стільки з того боку, що тут ведеться протиукраїнська пропаганда, як з того боку, що тут мимовільно розкривається один важний засіб цієї пропаганди.

Спіраючися на працю польського публіциста Казімержа Скуревича під заголовком „Територія України в світі картографії“, часопис намагається підсунути своїм читачам, що ідея створення української держави не має реальної основи. Мовляв, до створення держави треба передовсім докладно означити межі краю, що має становити основу існування й розвою держави, а ідеал української самостійної держави не має такої території. Щоб це доказати, газета, йдучи за приміром свого нібито-вченого, наводить, що до половини 16. віку нема на картах Європи України, що там, де нині Україна, там була біла пляма, що означала незаселені й незаселені простори. Далі, що як ця назва з'явилася, то вона не означала відрубної народності, ні політичної одиниці, але свіжо господаровані простори. Сід половини 17. століття, мовляв, назва України набирає значіння на означення краю між Богом і Дніпром, але у 18. віці зникає з карт внаслідок імперіалістичних тенденцій російської держави. Коли ж тепер Україна знову з'явилася на політичних картах, то її примінення поширено на „земі червонської“, чи „східної Малопольської“, до котрої назви давніше не примінювано.

Ось це головніші висновки цієї статті. Висновки, справді типичні. Про неозначеність території, що має стати основою держави, заговорити легко, та зловити на ній дається лише недумаюча людина. Так само легко можна би взяти різні карти Польщі й, показуючи на різні межі, говорити про неозначеність Польщі. Що в різних періодах української історії український наріз засягав різні простори, це така сама правда, як правда те, що й кожний інший наріз у світі в різних часах засягав різні простори. Що були часи, коли на картах не було України, правда, але й були такі часи, коли на картах не було зазначеної Польщі. Що колись український наріз не сягав так далеко, як він сягає нині, це правда, та з цього ще не виходить, що він не повинен мати права до тих територій, котрі він пізніше займав; як з того, що американський наріз підчас революції не засягав на нинішні західні стейти, не виходить, що він не має до них права. Що Росія старалася через свої імперіалістичні тенденції витирати з карти Україну, це правда, але не вся правда, бо такої самої політики держалася й Польща, і історична й сучасна Польща. І польські агенти й підсудки по всьому світі держаться тої самої політики.

Українська державна ідеологія спирається на нинішню територію, заняту українським народом, а розтягнення цієї території виразно видно з усіх карт національностей, очевидно, не підзахоронених в інтересах ніякої чужинецької пропаганди — московської, польської, чи якоїнебудь іншої.

ПРОПАГАНДА

IV.

11. Пропаганда відзнакою.

Чи ви носите українську національну відзнаку? Ні! Чому?

Пропаганда відзнакою має таке саме значіння, як пропаганда наліпкою та листівкою. Ба ще більше. Бо наліпку чи листівку побачать лише поштові урядовці та листноші, а національну відзнаку побачать сотні й тисячі чужих людей, із якими ви стикаєтесь щодня на вулиці, при праці, в під-чи надземній залізниці, при завізанні. Яке значіння має відзнака, це щойно тепер побачив світ на прикладі німецького такового хреста. Цей гаківний хрест так сполуляризував німецьку національну ідею в цілм світі, як на це не спроможні ніякий інший спосіб пропаганди. Так саме мусить українська національна відзнака сполуляризувати українську державну ідею.

Відзнаку можуть носити не тільки чоловіки, але й жінки й діти. Та відзнака не сміє виглядати як безвартісна бляшка, яку можна купити за два центи. Вона мусить бути по мистецьки зроблена і справді мати якусь ціню. Також для цього треба підприємчих українських людей, які організувалиб масовий виріб і поширення відзнак.

12. Пропаганда прапором.

Чи ви маєте в себе в домі український національний прапор? Чи маєте його на своїм авто? На своїм човні?

Пропаганда прапором не треба легковажити. Коли в день американських державних свят поруч із американським прапором над вашим домом маятиме український національний прапор (американські закони цього не забороняють), то це зверне на себе загальну увагу. Так саме зверне на себе увагу, коли в день українських національних чи церковних свят вивісите над своїм домом український національний прапор. Коли не маєте власного дому, то маєте вікна, які можете при кожній слушній нагоді оздобити українськими національними прапорами.

Але до кожної української домівки в Америці, великої чи малої, багаті чи вбогі, належить український національний прапор.

13. Пропаганда ношею.

Українці мають не гірші й не менш мальовничі національні строї, як інші народи.

в найбільшому порядку по дорозі.

В Мірчі відділилася група 5 академістів від тих 30-тих, щоб у знайомих у хаті поспішати. За хвилину, коли вони вийшли, вже поспішавці наскочили на них 9—10 чеських жандармів з пригатованими до вистрілу крісами, закомандували руки вгору і накиннулися з бійкою на хлопців, побиваючи їх кольбами і цівками, причім гнали їх по віддані зброї наперед. Та по хвилині вони зупинили їх і почали до них стріляти. Тяжко поранили стрілами: Івана Мордованця, простріливши йому праву руку, і Юрка Шелембу, поранивши кулею на чолі над лівим оком. В тім часі до решти з 30-ох академістів з'явився останнього воза надіхала з боку Перечина по залізній дорозі моторка, зложена з двох возів, повна жандармів, якими командував жандармський штабний капітан Плондек із Сваляви. В тих мисях залізної дорога зближається до залізничної в тій хвилині, як моторка минала нашу групу, почали жандарми без ніякого попередження громодно об-

стрілювати цілу групу разом з возами з військових крісів, з автоматичних пістолів і легкого скоростріла, причім жандарми присіли в моторці, що майже їх не було видно, лиш деякі відзнаки і цівки зброї. Стріляли з вікон, які були спущені, і з відчинених дверей. Між хлопцями настала метушня і впали перші ранені.

Тут по хвилині моторка стала, показали жандарми, які почали кричати, щоб Січовики піднесли руки вгору і відкидали зброю, але рівночасно багато з жандармів обстрілювали групу безперервно, а наші хлопці рятувались так, що багато поскокали в рови і там прилягли.

Тоді аж висипалося з моторки коло 35 жандармів, а в тій хвилині й надходили по дорозі ті, які напали на першу групу 5 Січовиків. По перших стрілах по дорозі впали поранені: Іван Гога, який вів похід, і якого вже лежачого і тяжко пораненого знову постріляв один з жандармів, здається сам штабний капітан Плондек з автоматичної пістолі.

(Дальше буде).

ганя поборюють москалі, поляки, мадяри й румуни. Вони мають до своїх послуг державний апарат, пресу, розгос, фільму. Ім маємо завдячувати, що до українців приліплюється ярлик до погромщиків, то большевиків, то германофілів. Це нам шкодить у світі, й проти цього треба всіма засобами боротись.

Але як?

Кожен мусить у своїм серцевищі ширити правду про український визвольний рух. Погроми в Україні робили в роках 1919—20 не українці, а москалі: денікінці, добровольці й усяка інша навалоча. Це вони писали на своїх прапорах: „Бей жидів — спасай Росію“. Українці таких праворів і таких гасел не мали. Навпаки, доки влада в Україні була в українських руках, погромів не було. Українська влада була першою й останньою на світі, яка визнала рівноправність жидівської національної меншости й мала державний секретаріат для жидівських справ.

Большевиками українці ніколи не були й не можуть бути. Советська влада найдовше боролася з українським селянством і ще до нині його остаточно не приборкала. Українські села обстрілювано гарматним вогнем і зрівнювано з землею. Українських селян і нині переселяють десятками тисяч на північ, бо советська влада бачить у них своїх непримирних ворогів. А не можуть українці бути большевиками, бо комунізм не відповідає нашої національній вдачі. „Гуртове — чортове“ каже наш селянин, і цього пе-

реконання ніякою гарматою з нього не вибити.

Німецькі заборонці... Треба розказати чужим людям, як українські селяни при кінці 1918-го року гнали німців з України. Та коли Україна має вибирати між поляками, московськими большевиками та німцями, то на чію сторону вона мусить прихилитись? Німець для українця такий сажий чужинець, як француз, англієць, американець чи японець. Українці нічийі помічі не віряться й беруть союзників там, де їх знаходять. Те саме роблять усі інші народи, то чомуж українці мають бути винятком?

Ми самі це все добре знаємо, але треба, щоб це знали й інші й щоб чужа пропаганда не могла баламутити світ брехнями про наш визвольний рух і наші визвольні змагання.

15. Закінчення.

Ми тут лише намітили головні точки завдань і способів української пропаганди, як її може й повинен робити кожен поодинокий українець в Америці. Певно знайдеться й багато інших завдань і способів, більших і менших, тяжчих і легших, але ясно одне: пасивна праця для визволення України не вистачає — кожен на своїй стійці мусить робити й активну працю. Кожен українець мусить уважати селяне активним воюком, але боїове завдання він мусить собі дати сам, доки нема загальноузнаного національного провозу. Одним із таких завдань є пропаганда, й кожен мусить свідомо, невинно й завзято до неї запрягатись.

М. Сивошак.

УКРАЇНА В МІЖНАРОДНІЙ КОН'ЮНКТУРІ

Живемо в часах великої переорієнтації всієї підстави суспільного ладу, в часах революції, якої оформлення не може собі ще сьогодні ясно з'ясувати, як теж не можемо означити часу, коли ця революція бодей у її гострих революційних формах скінчиться. З цієї тези ми повинні зробити відповідні висновки і то такі, щоб з того великого змагання людства український наріз вийшов не ослаблений, а скріпленіш та увійшов у велику родину оновлених народів.

Коли приглянемо ближче до нинішньої ситуації, то мусимо ствердити, що тепер нема дола до польської держави мала брої кон'юнктури для корисної для нас розвязки української справи. Гітлер, який у перших своїх задумах носився з великим пляном розбити Росію і завдяки утворенні новий великій Україні хотів промостити шлях до життєвого простору Німеччини через Київ, Багдад аж до Індії, побачив що сили Німеччини бодей тепер заслаби, щоб почати переводити цей плян. До цього треба, щоб Німеччина мала забезпечені плечі від заходу.

Ще в Мінхені могло здаватися, що західні демократії в ім'я свого власного інтересу не втручатимуть у війну, погодяться на гасла Гітлера самовизначення та зєдинення народів і дадуть йому вільну руку на Сході, а це тим більше, що самі гасла були демократичні і за ними стояла велика частина англійської та французької громадської опінії. Та Гітлер зробив невідавчу помилку. Він узяв під свій протекторат, у дійсності окупував, два вільні народи: чехів і словаків, а прикарпатських українців продав передвоєнному окупантові, Мадярщині. З ідейного представника він став в очах цілої демократії звичайним насильником і опінію цілого демократичного світу звернулася проти нього. Нині Гітлер оточений майже з усіх сторін і мусить всі свої зусилля спрямувати на те, щоб розбити той обчур і бодей по-

кищо не може думати про розчленування ССР; навпаки — він старается зєдинати для себе шонайменше його нестральності, щоб оминити долі Вільгельма II. У такий ситуації не може бути бесіди про визвольну допомогу Україні, бо це мусілоб спонукати ССР до безпосередньої акції проти Німеччини.

У Польщі колишні також великі задуми маршала Пілсудського розбити Росію, створити Велику Україну і так побзбутись на довгі роки відчуженого східного ворога не знайшли відповідного ґрунту. Молода польська держава мала забагато турбот з будівництвом власного ладу, була ще заслаба, щоб на власну руку ризикувати такою акцією з такою великою державою, як ССР, а західні держави, ситі перемогами, не дбали про ніщо більше, як тільки про те, щоб зберегти „статус кво“ версайської, для них тоді також корисного миру. В ССР була деякий час надія, що українська стихія розростеться до тої міри, що зможе власними силами одобути собі політичну незалежність і в тяжкій боротьбі сама здійснить облудне російське конституційне право „даплето до відлінення“. Ленін, а зпочатку і Сталін, носилися з широкими плянами поширити большевицьку революцію на весь світ, а щоб той світ не відстрашувати давнім імперіалізмом, мусили піти назустріч своїм поневоленним народам і дати їм деякі вольності. Український наріз, маючи у свіжій пам'яті свої недавні визвольні державницькі змагання і віруючи у свободолобні гасла большевизму, почав з цілим розмахом будувати свою державу в федеративному зв'язку з Росією. За короткий час він осягає майже неймовірні успіхи на полі культурнім, за сновує майже в кожному селі українські народні та в кожному місті середні школи, творить свої університети, свою Академію Наук, а наука, література і мистецтво дійшли там

до великого розвитку. Рівночасно повстає українська територіальна армія з усіма технічними засобами, а чорноморська фльота майже вся в українських руках.

Та провідники большевизму побачили скоро, що їх надії на всесвітню революцію не сповнились, а поневолені народи погрожують, що зовсім відірвуть себе від Москви. Пропор інтернаціоналу москалі змінюють на російський націоналістичний та страшним терором дають усі відосередні змагання чужих народів. Українського національного руху вони, правда, здавити не можуть, він не тільки живе, але з кожним днем саме під впливом терору кришає, та всеж український наріз сам заслабий, щоб міг виступити проти мілітарної сили Росії. Він мусить ждати або на інтервенції з Заходу, або на другу, вже правдиву революцію в самому ССР.

При всій цій декон'юктурі в українській народі нема зневіри. Правда, багато людей вірили, не беручи під увагу того великого ходу революції, що приходить уже для нас рішальний мент, що створення Прикарпатської України означає також відродження української нації. Та люди тверезіші бачили, що Прикарпатська Україна — це тільки незначний епізод у ходах Тітлера для тим легшого знищення чеської держави і розуміли, що відродження нації може прийти з центрів, а не з окраїн.

Хоч після окупації Карпатської України настала в деяких колах нашого громадянства депресія, то всеж цілість народу, головное селянське маси відчувують і розуміють, що стан розкладу не може довго тривати. Ми всі відчуємо, що весь світ, коли хоче оминити повної заглади і то не тільки цивілізація, а самого існування, мусить до кореня змінити форми співжиття народів.

Зріст техніки і зазублення інтересів поодиноких держав прибрали такі форми, що народи скорше чи пізніше муситимуть шукати інших форм співжиття, як теперішні. Вже нині літаки — а за кількадесят років це буде певно єдиний засіб льокомоції для людей — можуть осягнути кількасот кілометрів на годину; а коли люди опанують цілковито стратосферу, то скорість літаків ще значно збільшиться. Земля показується дуже малою планетою, щоб її краяти сотнею кордонів. Продажція сировини та фабрикати і їх виміна прибрали такі форми, що захитання господарської рівноваги в одній трохі більшій державі потрясає і всі інші держави. Автаркія, якою держави хочуть унезалежитись економічно від інших держав, є тільки паліативом у нинішній ворожобі між державами відносинах і приносить зубожіння всім державам. Через те всі мусять неминує старатись згайдити ту ексклюзивність, у якій замкнулись народи у своїх державних кордонах.

Які форми і не прибрала нова структура життя народів, то ми мусимо старатись, щоб співіспівальний голос з іншими народами. Та щоб мати той співіспівальний голос, щоб не потонути в тій великій різниці, яка попередить краще майбутнє народів, ми не сміємо бути пасивними глядачами, ми мусимо бути активними співтворцями та співучасниками нового життя. У нас є до того воля, завзятість і віра, що теперішній стан утриматись не може. Нюдному народові ми не уступаємо в патріотизмі й хочі до жертв для добра нації. Мусимо тільки докладно обдумати засоби, як у цих бурхливих часах зберегти націю перед великими катастрофами і довести її морально та фізично до здорового до закінчення всесвітньої революції. — („Діло“).

Д-р Дмитро Левицький.

З БОІВ ЗА КАРПАТСЬКУ УКРАЇНУ

(9)

Зізнання з 4. квітня ц. р. про подію розстрілу чеськими жандармами учеників Торговельної академії з Сваляви в селі Мірча, округи Велико-Березинської.

Торговельна академія з Сваляви вирушила в 12-тій годині дня 15. березня 1939-го року пішки на Перечин організованим походом со своїми професорами. Деякі ученики мали з собою для охорони за дозволом властей старі, невійськові рушниці. Ціля академії була евакуація на Словакчину, бо мадярське військо вже наступало на Сваляву. Пізно ввечером дійшла академія до Перечина, де переночувала. В 5-тій год. ранком академія в Перечині збиралася до дальшого походу, а напрямі Малий Березиний-Станчин і тут академія дійшла до 10-тій год. 16-го березня в село Мірчу.

По дорозі в Дубриничах частину учеників Торг. Акад. задержала коло стації Січова Команда з Перечина і заяви-

ла, що хлопцям роздадуть зброю, яку мають на стації і яка має так, чи с'як залишити мадярам, а навіть один жандарм української народності з жандармської стації в Дубриничах сам накликавав до роздачі тої зброї, якої академія потребувала для охорони.

Цілий похід академії в той час був на переді, де були й два вози з клунками, а взаді, власне через зупинку по зброю, в Дубриничах залишилися біля 30 хлопців; а й ті організовано замикали цілий локід за селом Мірча і вирівнювалися з останнім возом, який вів куври і на якому сиділи пані Горбачевська Л., пані К. Трухля і візник-жид, а біля воза йшли: проф. Санківський, Василь Сидорик, Василь Лівак, Вас. Трухлий, Мих. Симянець. Той віз був останній з походу, який був напереді. Ця група хлопців, біля 30, з котрих деякі на стації в Дубриничах дістали зброю від Січової Команди, йшла, співаючи,

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

БЕЗСМЕРТНИЙ ДУХ УКРАЇНСЬКОГО СЛОВА.

Українське слово було в Україні за наших князів Володимира Великого, Ярослава Мудрого, Романа й Данила; було і за наших гетьманів: Хмельницького, Дорошенка й інших. Було воно, як право наше, як закон нашого розуму, як сила наша — нашої державної волі і свободи. А не стало його, коли вороги взяли нашу волю і свободу, нашу державність. Забрали слово правди, слово державного закону України московські царі. Убили його і світові проголосили: „Його нема!“ Цей нарід уже ніколи не довідається, хто він. Навіки нашим рабом буде. Нема його слова. Та в своїй зарозумілості не знали, що дух родить слово. А духа — не вбеш! Нема йому смерті. Він безсмертний. І дух нашого народу, що по степах України блукав, у селянську хату ввійшов, в хату панщинників і тіло прибрал: вродився цей, що знов Українське слово велике дав — Тарас Шевченко. Від його уродили минуло 125 років.

Молодість його була тяжка. Щербата доля селянина панщинника дає йому добре в знаки. Писав він про ті часи:

„Поглянув я на ягнята,
Не мої ягнята.
Обернувся я на хати,
Нема в мене хати.
Не дав мені Бог нічогі!
І хлинули сльози,
Тяжкі сльози.“

Та Бог змілювався і дав йому полєкшу: люди помогли! З панщинної неволі викупили, в школу вийти пісали. Та, діждавшись кращої долі, будучи у вищій освіті, не вирікся свого народу, не проміняв його за чужий, „панський“.

Ось тут найбільша твердь його характеру та сердешної любові до гнобленого народу України. Чуючи спомини тих і боязливих про вільності козацькі, про гетьманів, про волю України, про козаків, гайдамаків; чуючи це від діда, з чужих книг вчитавши. На свої очі недолі панщинників бачачи, він на оборону свого народу виповів святу війну московським царям та їх посіпакам, кинув революційним словом так сильно, як ще ніхто перед ним.

На адресу катів він сказав: „Це той Первий, що розпав нашу Україну, а Вторая доконала вдову сиротину. Каті, кати, людоді!“ Так Шевченко пригадав тиранію московських царів Петра І і Катерини ІІ. А нарід вівзав до боротьби:

„Борітеся, поборете:
Вам Бог помагає;
За вас сила, за вас воля
І правда святая!“

Ці слова вогненні, вірші прекрасні поширилися, Україну збудили, в них нарід себе побачив: минулість свою, теперішність. Але так, як нарід їх ширіо приняв, так люто на них відзивалися кати, бо їх налякалися. „Україна заговорила“. Повстав між ними страх. Шевченка арештували, на Сибір вивезли, та вже вдруге українського слова заборонити не могли. Не могли його скрити перед народом. Його прийняли мільйони, котрі ним, як щоденним хлібом, жили. Воно стало сильніше за силу царів та їх посіпак, воно росло, а царі і їх посіпаки мусіли уступати.

Шевченка помилували. Та вже був хорий і помер у Петербурзі 10. березня 1861 року, проживши 47 літ. Тіло його перевезено в Україну і поховано на Чернечій Горі коло Канева. Здійснили діти багатини Батька. Поховали його там, де він хотів. „На могилі високої, серед степу широко-го в Україні мий!“

Та перемога Шевченка ще не повна. Шевченко хотів

АЛЬБАНСЬКА ЛІТЕРАТУРА

Відсталість альбанців під культурним оглядом не можна вважати доказом їх рівнодушності до інших народів і неспосібності до культурної праці. Альбанці невеликий нарід, тому не могли ставити спротиву завойовницьким державам, лише або ставали їх невольниками або без уперу проти них боролися як гайдуки (опришки). Сила, з якою вони три тисячі літ боролися проти чужини і зберегли свою назву та звичаї, є доказом їх життєвої сили.

Здібність альбанців до культурної праці найкраще пізнати з розвитку їх літератури, бо для створення літератури було найменше відповідних нагод. До 5-го століття альбанці не мали для своєї мови писма, а шойно тоді Меспор Маслат і опрацював азбуку, яка довго не вдержалася, бо не була повна та легка. Збереглося кілька писаних пам'яток із тих часів і вони є владне початком альбанської літератури. Це були уривки церковних книг і законів церковних та світських. Зберігся й уривок елегії про смерть володаря Тегерваттгера. Тим найстарішим письмом уже ніхто не послуговувався, бо настали в Альбанії такі часи, що годі було й думати про писання. Писані спогади, які відносяться до Альбанії, або їх писали самі альбанці, в більшості є у чужих мовах (латинській, грецькій, італійській), латинським і грецьким письмом або кирилицею.

Найстарша альбанська друкована книжка це „Альбансько-епіський словар“ (1635 року), який уложив і видав Франц Блянко. В альбанській і італійській мові видав Петро Богдан (якого турки виселили у Дубровник) книжку про „Про непомилну християнську віру“ в 1691 році. Францішканець Франц Де Лекка видав в італійській мові граматiku альбанської мови в 1716 році. Це була перша спроба дати чужинцям наукову працю про альбанську мову і зацікавити нею чужинних учених.

Першу книжку, в цілості написану в альбанській мові, видав 1762 р. Юлій Варібова під назвою „Ghiella e S. Maris“ вільної української держави, щоб у своїй хаті була своя правда і сила і воля. Та її ще нема. Червоні кати на ній! Кров тече ріками, як косами косять окупанти український нарід. Як Шевченка колись, так і їх тепер засилають на Сибір, у тюрми. А голодом чи не виморили їх 6,000,000?

А хто ж за Україну, за право нашого народу стане? Хто стане за його волю й свободу?

Ми, націоналісти, що ворогали себе не продали. Ми, що правду Шевченкову полюбили, то й з Шевченковим словом у бій мусимо йти!

Михайло Шмідгельський.

КАТЕРИНА МАСЛЯК "MISS UKRAINE"

на „Лемківськім Дні“ 18-го червня 1939 в Дітроїті, Міш.

Лемківський День відбувся при здвизі народу успішно. Приходу було \$1,504.37. З грошей цих вислано: На оборону Лемківщини \$100; на часопис „Лемківський Дзвін“ \$50; на парохіяльну школу в Дітроїті \$100; в касі готівки \$348.50.

Тоді вже взяла верх думка, що треба вживати альбанської мови, однак треба було її оформити.

Початок новітньої альбанської літератури вяжеться із зростом національної свідомості. Перші більші альбанські письменники це рівночасно перші культурні борці за незалежність Альбанії. Між ними визначаються передовсім Ероним де Рада, Пашко Васа-паша, Наїм Фрашері, Заф Скіро і Джердж Фішта. Твори цих письменників причинилися багато до пробудження національної свідомості й скріплення віри у визволення шляхом плеїмної єдності й однодушного відпору всякої чужини.

Ероним де Рада найбільший альбанський письменник (народився 1814 р., помер 1903 р.). Літературну працю почав від збирання альбанських народних пісень. Жив у часах, коли романтизм в Європі вже був на вимерті і коли в літературі став брати верх реалізм, усез Де Рада до смерті остався романтиком і в альбанській колонії в Італії, в якій увес час жив, старався будити любов до рідного краю і бажання повороту до старого домашнього вогнища. Своїми численними поезіями і піснями ввів у душах вигнанців оживити тугу за батьківщиною, за колишніми щасливими днями, коли Альбанія була вільна. Довгий час видавав часопис „Фіакура Арбері“ („Прапор Альбанії“) і в ньому доказував, що Альбанія має право бути самостійною державою. Часопис виходив від 1883—1887 року. Де Рада написав багато книжок, а всі визначаються всіми прикметами романтичних епічних пісень тих часів.

В альбанській колонії в Італії визначилися ще Зеф Скіро (1856—1927) і Йосип Серембе. Перший відомий як пропагатор ідеї національного визволення і єдинення. Він заслужився дуже серед своїх земляків у південній Італії, бо будив серед них національну свідомість і любов до рідного краю. Серембе дуже багато подорожував по Італії, Франції й Америці, знав багато чужих мов, а писав альбанською і італійською. Головний його твір „Поезіє італіане е канті ордінанілі традоті даль альбанезе“ (Італійські поезії, її оригінальні пісні, перекладені альбанською мовою).

Великі заслуги здобув проповіданням боротьби проти турків письменник Наїм Фрашері (1864—1900), що довгий час жив у Царгороді. Свої твори друкував у Букарешті, а відси потайки висилали й поширювали в Альбанії. Як епічний і ліричний поет, Фрашері скоро здобув велику популярність. Його називають альбанським народним співцем. В „Історія е Скендербеу“ сильними віршами описує героїську боротьбу проти турків найславнішого народ-

ного героя Юрія Скендербега. Фрашерієві ліричні поезії „Весняні цвітці“ довго будуть уважатися в альбанській літературі справжніми перлинами.

Святе Письмо Старого і Нового Завіту видав у перекладі альбанською мовою священник Пашко Баббі, а Гаспер Бенуші в Букарешті 1890 р. видав „Початкову граматiku альбанської мови“. Завдяки тим книжкам вони стали піонерами альбанської науки.

Леонардо де Мартіно видав свої вибрані поезії альбанською мовою в книжці „Ль Арпа д'ун італіо-альбанезе“. (Венеція 1881 р.), саме тоді, коли в Альбанії повстала Ліга для визволення і коли саме став був творитися націоналістичний рух, який змагав до того, щоб доказати світові, що й альбанці мають свою мову, письменність і культуру та бажують мати незалежну державу.

Для освіти і літератури Альбанії найбільше причинився францішканський чин. Цілих 75 літ (від 1850) францішканці були одинокі місіонарі в Альбанії, а їх праці підмогала Австрія й Італія, самособою задля своїх політичних цілей. Однак францішканці менше займалися політикою, а більше освітою народу і будженням національної свідомості. Найбільший францішканський поет (що ще живе) це о. Джердж Фішта. Він живе у Скутарі. Народився у Задрімі (північна Альбанія) 1871 р., а всі свої поезії писав діялектом Гега, тому дехто вважав Фішту регіональним поетом. Найпопулярнішим його твором є „Лягута е Малей“ (Верховинська Скрипка). Поезії „Мрізі і Занавет“ („Русалки на випочинку“) мають релігійний характер, а „Одній весняній цвітці“ це інтимна поетова сповідь. Фішта перекладав альбанською мовою твори Манцони. Треба ще згадати більший поетичний твір Фішти „Піка Ваезет“ (Калієвські роси). Альбанці без огляду на віроісповідання та племя вважають Фішту найбільшим своїм поетом, гордяться його творами і не можуть уявити собі освіченої людини, що не зналаб його творів.

Із молодших альбанських письменників треба згадати: Люїджі Гуракучі, Якова Гаспарі, Йосипа Юбоні, Андрія Мідія, Пашку Юкі, д-ра Пекучезія, Антона Нікаї, Франца Росі да Монфальто й Антона Занонія. Найтаалановитіший із молодих письменників Лергуш Порадечі (народився 1899), що відзначався своїми поетичними і філософськими творами. Із сучасних прозових письменників і істориків на першому місці треба поставити відомого політика і православного єпископа Фан Нолі (народився 1880), що тепер постійно живе в Америці, як політичний емігрант. Його головний твір „Історія Скендербега“, завдяки якій він в Альбанії найбільш читаний письменник. Переклав альбанською мовою Сервантеса, Шекспіра, Ібсена, Едгара По. Завдяки цим і іншим його перекладам альбанці зазналися з найкращими творами світової літератури і виявилися, що альбанською мовою можна перекладати всі твори світової слави, бо ця мова доволі багата, щоб висловити їх думки й ідеї. Великі заслуги для альбанської літератури приніс своїми перекладами з російської мови Таяр Завалани. Він переклав майже всі важні твори Толстого, Чехова, Горького.

За останніх десять літ студіювало у заграниці багато альбанських студентів, а деякі з них визначилися і в літературі.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО
В ЧЛЕНІ УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО СОЮЗУ.

УВАГА! Годсон, Нью Йорк і околиці! УВАГА!

ГОДСОНСЬКА ГРОМАДА МАЄ ЧЕСТЬ ЗАПРОСИТИ ВАС УСІХ НА

ТОРЖЕСТВЕННЕ ПОСВЯЧЕННЯ НОВОЗБУДОВАНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

СВ. МИХАІЛА

Partition & 2nd Strs., Hudson, N. Y.

В ПОНЕДІЛОК, 4. ВЕРЕСНЯ, Ц. Р.

(Labor Day, Sept. 4th, 1939)

ПОСВЯЧЕННЯ ДОВЕРШИТЬ

ІХ ЕКСЦЕЛЕНЦІЯ ВЛАДИКА КИР БОГДАН

1. Врочисте Посвячення Церкви з Архирейською Службою Божою розпочнеться в 10. годині передполуднем при співучасті доколичного духовенства.
2. Преосвящений Владика виголосить Святочну Проповідь. Співатимуть злучені гори Годсону і Трою.
3. В годині 3. сполудня Бенкет і Концерт в честь Іх Ексцеленції Преосвященого Кир Богдана.
4. На бенкеті промовляти будуть: Ексцеленція Кир Богдан; Honorable William Wortman, Mayor of the City of Hudson; Honorable Ray T. Bates, Police Commissioner; Honorable William F. Christiana, City Judge; Honorable F. A. Washburn, Representative; о. Іван Гудяк, Редактор „Українського Вістника“; о. Дмитро Профета; о. Андрей Іванович, і інші.
5. Відтак зачнеться танець і весела забава до пізньої ночі.

ДО ЧИСЛЕННОЇ УЧАСТІ ЗАПРОШУЄ ВАС УСІХ

о. Володимир М. Профета, Парох
Василь Онуфрейчук, Предс. Ілія Обшанський, Касіер
ЗА ГРОМАДУ І КОМІТЕТ.

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

КЛІВЛЕНД, О.

В справі відкриття Культурного Городу.

Українські Злучені Організації в травні ц. р. проголосили, що відкриття Українського Культурного Городу в Клівленді відбудеться 2-го липня ц. р. А потім проголошено, що з огляду на те, що город не викінчений, відкриття відбудеться 3-го вересня ц. р. Однак й тут зайшла непередбачена поважна перешкода, бо робітники В. П. А., а спеціально муляри, вийшли на страйк і через те робота, хоч уже тепер у повнім ході, не буде викінчена до 3-го вересня ц. р.

Тому то Українські Злучені Організації постановили на своїм засіданні 2-го серпня ц. р. стриматися з відкриттям Городу аж до весни 1940. Бюсти Володимира Великого, Тараса Шевченка й Івана Франка тимчасово є переховані в Українським Народнім Домі.

Про нову дату відкриття проголосимо в своєму часі і маємо надію, що всі українці й українки з Клівленду й околиць та з подальших сторін візьмуть чисельну участь у святі.

За уряд Українських Злучених Організацій в Клівленді О.:

О. Е. М. Малицький, предс.;
Т. Гриней, заст. секр.

ДІТРОЙТ, МІШ.

Український похоронник
Салович.

Першим українцем, що дістав „лайсенс“ балсаматора й похоронника в стеїті Мішіген, був Юрій Салович. Як він дійшов до цього, є замітним для савязягта, практичного зміслу й неподатливості вдачі цього українця.

Його батько був відомий в Дітроїті здавна. Відзначився він немало при будівлі першої української церкви. Коли він помер, Юрій Салович мав усього десять літ. Крім нього мати мала ще п'ятеро дітей, між ними (крім Юрія) три хлопці. Всі хлопці власними силами добилися професійного становища. Микола став адвокатом, Іван лікарем, Ан-

дрій бровкером, а Юрій похоронником.

З них усіх Юрій найбільше цікавиться українськими справами.

Юрій Салович родився в Вилкс-Бері Па., в 1902 році. Похоронні курси брав він у колегії Воршема в Шікаго. Він усе займався живо публічними справами, що зміряють до поправки громадянського життя. Він є членом багатьох українських організацій. Він складає правильні жертви на різні українські цілі.

Його жінка, з роду Сузанна Федоршак, є дочкою Матвія Федоршака, діяльного колись члена У. Н. Союзу, що помер у 1918 році. Пані Салович ходила до Питсбурської Академії й до університету Дюкестта, має „лайсенс“ похоронного помічника. Вона живо займається публічними справами, належить до різних товариських, харитативних і політичних організацій, американських і українських, та є правильною жертводавкою при всяких публічних нагодах.

Філософ

Що мене може стрінити: або я скоріше умру, то піду до неба, або моя стара скоріше умре, то я буду тут мати тоді небо.

ЛЕГЕНДИ ПРО ОДНО ОЗЕРО.

Советський уряд видав дозвілення, щоб заопікуватись озером Тургояк, що знаходиться у давній оренбурській області, теперішній челябінській, коло Міяської станиці. Оце озеро славне тим, що колір води в ньому раз-у-раз міняється. За той самий день Тургояк буває темноблакитний, то зелений як смарагд, то вишнево-червоний. З ним зв'язали башкірці багато переказів. Сама його назва складена із трьох башкірських слів, які означають „Зупинись, моя ного!“ Мешканці недалеких місць того озера Злотоуста й Челябінська шанують його як чудесне. Таксамо татари почитають його за ріжні чуда. На дні озера спочиває багато уральських самоцвітів. Саме вони пояснюють, чому в соняшні дні, коли вода прозрічає, вона так грає ріжними кольорами. Люди оповідають багато легенд про бочки з золотом, що лежать на дні Тургояка, буцімто заховані там за часів Пугачова. Советська влада робить навіть спроби розшуків отих скарбів, але тепер урядово заборонено робити там розкопки. Зате етнографи списують ріжні перекази та легенди докля нього.

„АДМІРАЛ“ ЗДАВСЯ.

Тоні Корнеро, „адмірал“ корабля гри „Рекс“, що стоїть на морю недалеко від міста Санта Моніка, піддався без опору Джорджові Контресові, представникові шерифа, як цей жадав здачі корабля урядові, котрий хоче знищити шулерство на кораблях.

ЩО ОЗНАЧАЄ ДЕМОКРАТІЯ

Ратиса: Аліс М. Лендон.

(Заввага: Перед кандидатом на президента Злучених Держав з Республіканської Партії в 1934 Лендон був дві каденції губернатором штату Канзас. Він є признаним лідером Республіканської Партії. Лендонова стаття це тема з черги статей про демократію, які пишуть для Чужомовного Інформаційного Бюро визначні роджені тут і за кордоном американці. За висловлені в статтях думки відповідають лише самі автори).

Більш як триста літ тому до Америки зайшли перші "чужинці", щоб тут поселитись. Тубільцями в той час були дікі індіанці. Новоприбулі люди шукали місця, де вони могли мати релігійну свободу, яку в старім краю їм було заборонено. Вони так цінити релігійну свободу, що не вагаються навіть життя тратити, переселяючись бурхливий Аляску у маленьких дерев'яних кораблях. Морська подорож часами тривала більш як три місяці.

Перші імігранти з європейських країн переживали страшний терор. Вони мусіли боротися за існування в дикий не-заселений країні, в якій було повно диких звірів і неспівчущих індіанських племен. Треба було шукати захисту від звірів і від зима; шити одягу й здобувати поживу та боротися з всякого роду хворобами. Та перші переселенці терпеливо й мужньо зносили невгоди й не-достачі; не подалися, бо знайшли ту свободу, якої шукали.

З історії знаємо, що колонізаційне життя йшло вперед. З маленького числа "чужинців" виросла група успішних колоній. Згодом встка про колоніальні багатства дійшла до Європи і через море протягнулася рука деспота, що з заохоченням домагався великих податків від колоністів, не даючи їм права представництва накладати податки. Тоді американські колоністи зрозуміли, що їм ще раз буде треба дорого за свободу платити, але цим разом за повну. Вони почали революцію і виграли її.

Тяжко здобуту незалежність треба було вдержати. Треба було завести право й вдержати порядок та створити з окремих штатів одну націю. І все те зроблено. Виконано добре і мудро. Конституцію написано з таким далекозором, що вона й нині без змін служить як найвище право нашої країни.

Як триннація тодішніх штатів ратифікували конституцію, то до неї негайно зроблено і

даю під голосування перших десяти поправок, які називаються "Бил оф Райтс". Їх очевидно прийнято і вони стали частиною конституції. Вони дають і гарантують усім громадянам Злучених Держав отакі основні права: громадянську рівність, рівноправність і право голосувати; свободу віри, свободу слова і преси; свободу зібрань; право на закінчення договорів і бути власником нерухомого майна; право домагатися суду присяжних і охорони перед тим, щоб людину не обвинувачували вдруге, як перший суд звільнить її; охорону перед тиском без судового дозволу; забороняють конфіскації майна без легального процесу; охороняють людину перед тим, що не мусить проти себе свідчити і забороняють катонення; забороняють за несправу провину.

Всіх поступові рухи, всі зміни в справах, що торкаються цілого народу, підлягають його контролю. В демократичній державі не можна згорі накидати ніякого закону; це роблять громадяни через своїх представників. Дух нашої конституції берить прав кожної людини, самоуправляючої нації, бо, як сказав Абрагам Лінколн, "наш уряд складається з народу, вибраний народом для народу".

Функції нашого уряду розділені на три відділи: законодавчий, виконавчий і судівничий. Кожний з них має певні обов'язки до виконання. Вони діють цілком незалежно від себе, але окремо жаден з них не є всебічний. Виконавчий і законодавчий відділи часто працюють спільно, але їх завжди контролює відділ судівничий. Воно добре, що так є, бо державна адміністрація складається з людей, але люди можуть помилятися, а часами і навмисно. Тому дуже розумно зробили наші предки, що завели систему контролю державних функцій.

Конституція дала нам демократичну форму правління, дала свободу, але щоб ми могли з неї користатися, то на громадян Злучених Держав спадє обов'язок її пильнувати. Ми мусимо вважати і, завваживши, публічно виявляти небезпеку, яка грізить з пропаганди чужинецьких агентів, які фальшиво висмівають і підривають віру в демократію.

Пам'ятаймо, що демократія дає нам певні користі. Старайся здержати цю репрезентативну форму правління, яку оставили нам наші попередники. Вони не даром воювали за неї. Воля і свобода ділянка мали для них конкретне значіння, і

ЗГИНУВ У ВИПАДКУ.

Джеймс Роджерс, визначний американський економіст, професор Ейльського університету, загинув під час повітряної катастрофи в Ріо де Жанейро, столиці Бразилії.

бо принесли їм негайну користь. Барієр так, щоб здобута батьками свобода не втратила свого практичного значіння; продовжуймо її. Всі, охочі до праці, повинні знайти роботу й одержувати відповідну плату. Щоб свобода не втратила свого практичного значіння, то люди повинні мати відповідні години праці, чи на відпочинок і розривку, га щоб не боялися, що з ними станеться на старі літа. На основі нашої конституції вони мають право набувати на свою власність маєток і займатися підприємством. Дрібний бізнесмен і власник малих фабрик повинні мати загарук, що їх не буде переслідувати ні сильний конкурент ні уряд. Громадяни такої демократичної країни, як наша, повинні користатися з того, що їм дає демократична форма правління. На сторожі всіх громадянських прав стоїть список законів, "Бил оф Райтс", що є частиною нашої конституції.

ДАНИНА АНДОРІ.

Найменша європейська держава Андора платить іще з часів Людовика Благочинного щорічну данину двом своїм зверхникам: президентові французької республіки, як найвищому опікуну, і єпископові ургельському. Кожний із них дістає річно по 1,000 франків. Церемонія передачі грошей відбувається зазвичай на початку літа, коли в Андорі розтануть сніги, себто на їх весну і провал Енваліра, який відділяє Андору від Франції, пролинується. Тоді три андорські синдики приїжджають до французького міста Перпіньяна, де на руки місцевого бурмістра передають данину для президента Франції і беруть участь у святковому обіді для них конкретне значіння, і

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

RAMEY, PA. The newly organized Taras Shevchenko Society, Branch No. 433 of the U. N. A., will have its first meeting on Sunday, August 20, right after Mass. — N. Shyk, Sec.

BETHLEHEM, PA. Branch No. 288, St. Dymitri Lodge, is going to hold a regular meeting on Sunday, August 20, at 4 o'clock in the Ukrainian Hall, 235 Carbon St. Members kindly attend. — Andrew Danyluk, Sec., 318 Carbon St., Bethlehem, Pa.

ФІЛАДЕЛЬФІЯ, ПА. Місячні збори Тов. Єдності, від. 163, відбуваються в п'ятницю, 18. серпня, в галі Горрокан, 847 Н. Франклін ул. Початок у годині 8. вечір. — Урва.

ПІЛІПІОНІД, І. ДЖ. Місячні збори Тов. ім. Івана Франка, від. 372, відбуваються в п'ятницю, 18. серпня, в годині 8. вечір. Проститься всіх членів прийняти на ці збори. — Ю. Голубський, предс.; В. Реновель, кас.; П. Ярема, секр.

ПАСАРИК, Н. ДЖ. Місячні збори Тов. ім. Івана Франка, від. 97, відбуваються в неділю, 20. серпня, в 2. годині, в галі церковній, 47 Гейл Ст. Проститься членів прийняти на збори тощо на означений час, а довгочасних членів прийняти і ринувати свої дог. — П. Мікула, предс.; М. Табачук, секр.

СТ. ЛУІС, МО. Місячні збори Тов. Володимир Вел., від. 178, відбуваються в неділю, 20. серпня, в годині 1. пополудні, в галі У. Н. Лому, 1523 Гейл ул. Буде справоздавання кожній доміє з усіх місцевих членів прийняти на ці збори і ринувати свої дог. — Д-р Н. Клім, год.; М. Кузьмичський, кас.; М. Парашак, секр.

МЕНІЛ, Н. ДЖ. Мітинг Тов. ім. Т. Шевченка, від. 349, відбувається в неділю, 20. серпня, в годині 2. пополудні, в Набожницького. Проститься всіх прийняти на час і оплатити свої місячні вкладки. — Ілько Шегера, предс.; Дмитро Федина, кас.; Микола Лісний, секр.

ЛОРЕЙН, ОГАЙО. Місячні збори Тов. У. Н. Союзу, від. 50, відбуваються 20. серпня, в годині 1. пополудні, в галі, де знаходиться 133 стр. Проститься членів прийняти на ці збори. — М. Шейнік, секр.

ФІЛАДЕЛЬФІЯ, ПА. Місячні збори Тов. ім. Івана Франка, від. 83, відбуваються в суботу, 19. серпня, в годині 7. вечір, в галі 847 Норт Франклін ул. Проститься членів прийняти на ці збори. Довгочасних членів проститься ринувати свої вкладки, бо в протинний раз будуть сусуповдані. Михайло Коняк, предс.; Дмитро Дубчак, кас.; Семен Чорномоз, секр.

ПАСАРИК, Н. ДЖ. Місячні збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 42, відбуваються в неділю, 20. серпня, в годині 2. пополудні, в альколі У. Н. Дому, 237 Гейл Ст. Зогляду на літню пору проститься членів і членів зійтись тощо на означений час, щоб збори довго не протягнулись. — Василь Юсипчук, предс.; Володимир Левет, кас.; Петро Головачук, фін. секр.

МІЛВОКІ, ВІС. Місячні збори Тов. ім. Івана Франка, від. 103, відбуваються в суботу, 19. серпня, в годині 7. вечір, в церковній галі, 1231 Скот стріт. Проститься всіх членів і членів прийняти на збори на означений час і не відгадяться годиною ліжшце. Маємо важні товариські справи до вирішення, як нап. де має бути пікнік. Довгочасних членів проститься прийняти і ринувати свої вкладки до товариської каси. — Теодор Танін, предс.; П. Стешик, кас.; Т. Барчук, секр.

НЮ ГЕРВЕН, КОНН. Збори Тов. Любова, від. 370, відбуваються в суботу, 19. серпня, в годині 7. вечір, в галі 127 Парк ул. Повинністю кожного члена є прибутти на означений час, не зволікати від сегої до дев'ятої, бо з тої причини то і робиться сусупдані, що не приматється гарноті. Тому цілий відділ наражає на церемонію в усіх неперозуміння. Півки з тої причини відділ не може розвиватися, аскла, бо не можливо кільком олініям прийняти до закінчення якогось внеску, чи то поданого котрим урядником чи членом. Ще раз напамінатись, щоб всі члені мусиво явились, з винятком хорого. — Г. Хомага, предс.; О. Гіна, кас.; М. Сампара, секр.

ШКАГО, ІЛЛ. Місячні збори Сестр. Благочиння, від. 125, відбуваються в неділю, 20. серпня, в год. 12.30 пополудні, в парохіальній галі при Олей і Райс ул. — А. Куропас, предс.; Р. Сидорук, кас.; І. Подоля, секр.

СТЕРІЛЕТОН, Н. Я. Збори Бр. св. Арх. Михайла, від. 211, відбуваються в неділю, 20. серпня, в годині 2.30 пополудні, в церковній галі, 35 Варел ул. Стейплетон, С. А. Н. Я. Обов'язком членів є бути на цих зборах, бо будуть важні справи до поладження. — Т. Соколовський, секр.

АЛЕНТАВН, ПА. Місячні збори Бр. св. Арх. Михайла, від. 147, відбуваються в неділю, 20. серпня, в годині 2.30 пополудні, в церковній галі, 803 Фронт стр. Проститься членів прийняти на означений час. Також проститься, щоб платили свої вкладки до місяця, як за себе так і за дітей, найдалі до 25. Також пригласимо членами, котрі догують до відділу, най старіються сплатувати поміжності. Хто з громадян хотів би приєднатися до У. Н. Союзу, прийняти на ці збори. Ми дуже радо влинемо. — П. Матковський, пр. І. Рудаківський, кас.; І. Федосов, секр.

АСТОРИЯ, Л. АР. Місячні збори Бр. св. О. Николая, від. 5, відбуваються в суботу, 19. серпня, в год. 7.30 вечір, в галі Укр. Дем. Клубу, 30-10 — 32 Стр. Проститься всіх своїх місцевих і позамісцевих членів і членів прийняти на збори, бо є важні справи до поладження. Проститься членів, котрі догують до братської каси, щоб прийняли й виринували свої дог. в протинний раз з такими членами відділ поступити згідно до статуту. Шашовий членів і членів прийняти на означений час. І до всіх українців, живучих в дії містечкості, щоб влинувалися до У. Н. Союзу, щоб кожний український чоловік і жінка і кожна українська дитина, чи то хлопчик чи дівчинка, влинувалися до У. Н. Союзу. — І. Сидор, предс.; А. Клімичин, кас.; П. Барнік, секр.

ПОНКЕРС, Н. Я. Надзвичайний мітинг Тов. Подільська Сім, від. 8, відбувається в п'ятницю, 18. серпня, в годині 7.30 вечір, в Укр. Гор. Клубі, 13 Вашингтон ул. Проститься довгочасних членів виринувати свої вкладки. — Н. Чодій, предс.; В. Мандзіл, секр.

КЛІВЛЕНД, О. Місячні збори Сестр. Н. З. П. Д. Марії, від. 112, відбуваються в неділю, 20. серпня, в галі церковній. Збори згуртують зараз по С. Божій так, як значило. Проститься всіх членів прийняти на збори, бо є важні справи до поладження. Також пригласимо довгочасних членів, щоб не забули про свої вкладки догати; декотрі собі так легко кажуть, що справи, що треба як ходити і просити по два по три рази до одної хати. Чи це спаредливо таку тяжку працю накладати на секретарку? Старайтесь принести свої вкладки на збори. — Марія Ліска, предс.; Катерина Габрієльська, фін. секр.; Софія Лаука, кас.; Домініка Романович, рек. секр.

ФІЛАДЕЛЬФІЯ, ПА. Місячні збори Бр. св. Юрія, від. 238, відбуваються в суботу, 19. серпня, в год. 8. вечір. Бюкуні справи буде поладжувати секретар вже від год. 7. вечір. Прийняти усіх членів обов'язково. — Урва.

ВУНСОКЕТ, Р. АР. Місячні збори Тов. Запорозька Сім, від. 206, відбуваються в суботу, 19. серпня, в 7.30 год. вечір, в галі церковній, на Вест Скот ул. Проститься всіх членів прийняти на ці збори на означений час, бо є важні справи до поладження. — І. Кокольський, секр.

НАНТИКОК, ПА. Місячні збори Тов. Віляна Україна, від. 319, відбуваються в неділю, 20. серпня, в галі парохіальній, зараз по С. Божій. Проститься всіх членів прийняти на збори, бо є важні справи до поладження. Членів, котрі догують, а не прийдуть, будуть сусуповдані. — Яків Савчук, предс.; Іван Вельгош, кас.; Василь Стефунько, секр.

В АДВОКАТА.

Адвокат до селянина: — Прошу сидіти! — Дякую, — каже селянин, — я вже насидівся додому, цілих три місяці...

ПОХОРОННІ ВІСТІ

В понеділок, 13. серпня 1939, рано, в філадельфійському помер член Тов. ім. Івана Франка, від. 324, П. С. АНТІН МІТЕЛЬСЬКИЙ. Похоронний прохорон 52 роки. Похорон з Віляна скарлатинової похоронної комісії. Похорон відбувається з дому жандри, 2480 Ретт Ст. з відправою в укр. католическій церкві у Fox Chase, в четвер, 17. серпня. Члени зійдуться на збори в середу вечір до Укр. Громад. і в четвер вийдуть участь у похороні. Члени Тов. ім. Івана Франка, від. 324, П. С. А. Куропас, предс.; Микола Матюк, кас.; Мих. Турко, секр.

Дня 28. липня 1939 р. помер член Тов. ім. Маріяна Шашкевича, від. 94, У. Н. Союзу, в Гамбрі, Міш. МИХАЙЛО ЛАБУНЬ. Похорон відбудеться 24. листопада 1939, р. в селі Шашківці, повіт Тернопіль, Галичина. Вступив до Тов. ім. Маріяна Шашкевича в У. Н. Союзу 30. грудня 1937 р. Похорон відбувся у вівторок, 1. серпня 1939 р. в похороні взяли участь члени Тов. ім. Маріяна Шашкевича, 64. від. У. Н. Союзу, члени У. Р. Союзу, 90. від. члени родинного дому і члени укр. бізнесменів і багатьох знайомих і приятелів. Похоронний прохорон 24 роки. Похорон з Віляна скарлатинової похоронної комісії. Похорон відбувається з дому жандри, 2480 Ретт Ст. з відправою в укр. католическій церкві у Fox Chase, в четвер, 17. серпня. Члени зійдуться на збори в середу вечір до Укр. Громад. і в четвер вийдуть участь у похороні. Члени Тов. ім. Івана Франка, від. 324, П. С. А. Куропас, предс.; Микола Матюк, кас.; Мих. Турко, секр.

Дня 28. липня 1939 р. помер член Тов. ім. Маріяна Шашкевича, від. 94, У. Н. Союзу, в Гамбрі, Міш. МИХАЙЛО ЛАБУНЬ. Похорон відбудеться 24. листопада 1939, р. в селі Шашківці, повіт Тернопіль, Галичина. Вступив до Тов. ім. Маріяна Шашкевича в У. Н. Союзу 30. грудня 1937 р. Похорон відбувся у вівторок, 1. серпня 1939 р. в похороні взяли участь члени Тов. ім. Маріяна Шашкевича, 64. від. У. Н. Союзу, члени У. Р. Союзу, 90. від. члени родинного дому і члени укр. бізнесменів і багатьох знайомих і приятелів. Похоронний прохорон 24 роки. Похорон з Віляна скарлатинової похоронної комісії. Похорон відбувається з дому жандри, 2480 Ретт Ст. з відправою в укр. католическій церкві у Fox Chase, в четвер, 17. серпня. Члени зійдуться на збори в середу вечір до Укр. Громад. і в четвер вийдуть участь у похороні. Члени Тов. ім. Івана Франка, від. 324, П. С. А. Куропас, предс.; Микола Матюк, кас.; Мих. Турко, секр.

Дня 28. липня 1939 р. помер член Тов. ім. Маріяна Шашкевича, від. 94, У. Н. Союзу, в Гамбрі, Міш. МИХАЙЛО ЛАБУНЬ. Похорон відбудеться 24. листопада 1939, р. в селі Шашківці, повіт Тернопіль, Галичина. Вступив до Тов. ім. Маріяна Шашкевича в У. Н. Союзу 30. грудня 1937 р. Похорон відбувся у вівторок, 1. серпня 1939 р. в похороні взяли участь члени Тов. ім. Маріяна Шашкевича, 64. від. У. Н. Союзу, члени У. Р. Союзу, 90. від. члени родинного дому і члени укр. бізнесменів і багатьох знайомих і приятелів. Похоронний прохорон 24 роки. Похорон з Віляна скарлатинової похоронної комісії. Похорон відбувається з дому жандри, 2480 Ретт Ст. з відправою в укр. католическій церкві у Fox Chase, в четвер, 17. серпня. Члени зійдуться на збори в середу вечір до Укр. Громад. і в четвер вийдуть участь у похороні. Члени Тов. ім. Івана Франка, від. 324, П. С. А. Куропас, предс.; Микола Матюк, кас.; Мих. Турко, секр.

Дня 28. липня 1939 р. помер член Тов. ім. Маріяна Шашкевича, від. 94, У. Н. Союзу, в Гамбрі, Міш. МИХАЙЛО ЛАБУНЬ. Похорон відбудеться 24. листопада 1939, р. в селі Шашківці, повіт Тернопіль, Галичина. Вступив до Тов. ім. Маріяна Шашкевича в У. Н. Союзу 30. грудня 1937 р. Похорон відбувся у вівторок, 1. серпня 1939 р. в похороні взяли участь члени Тов. ім. Маріяна Шашкевича, 64. від. У. Н. Союзу, члени У. Р. Союзу, 90. від. члени родинного дому і члени укр. бізнесменів і багатьох знайомих і приятелів. Похоронний прохорон 24 роки. Похорон з Віляна скарлатинової похоронної комісії. Похорон відбувається з дому жандри, 2480 Ретт Ст. з відправою в укр. католическій церкві у Fox Chase, в четвер, 17. серпня. Члени зійдуться на збори в середу вечір до Укр. Громад. і в четвер вийдуть участь у похороні. Члени Тов. ім. Івана Франка, від. 324, П. С. А. Куропас, предс.; Микола Матюк, кас.; Мих. Турко, секр.

Дня 28. липня 1939 р. помер член Тов. ім. Маріяна Шашкевича, від. 94, У. Н. Союзу, в Гамбрі, Міш. МИХАЙЛО ЛАБУНЬ. Похорон відбудеться 24. листопада 1939, р. в селі Шашківці, повіт Тернопіль, Галичина. Вступив до Тов. ім. Маріяна Шашкевича в У. Н. Союзу 30. грудня 1937 р. Похорон відбувся у вівторок, 1. серпня 1939 р. в похороні взяли участь члени Тов. ім. Маріяна Шашкевича, 64. від. У. Н. Союзу, члени У. Р. Союзу, 90. від. члени родинного дому і члени укр. бізнесменів і багатьох знайомих і приятелів. Похоронний прохорон 24 роки. Похорон з Віляна скарлатинової похоронної комісії. Похорон відбувається з дому жандри, 2480 Ретт Ст. з відправою в укр. католическій церкві у Fox Chase, в четвер, 17. серпня. Члени зійдуться на збори в середу вечір до Укр. Громад. і в четвер вийдуть участь у похороні. Члени Тов. ім. Івана Франка, від. 324, П. С. А. Куропас, предс.; Микола Матюк, кас.; Мих. Турко, секр.

Дня 28. липня 1939 р. помер член Тов. ім. Маріяна Шашкевича, від. 94, У. Н. Союзу, в Гамбрі, Міш. МИХАЙЛО ЛАБУНЬ. Похорон відбудеться 24. листопада 1939, р. в селі Шашківці, повіт Тернопіль, Галичина. Вступив до Тов. ім. Маріяна Шашкевича в У. Н. Союзу 30. грудня 1937 р. Похорон відбувся у вівторок, 1. серпня 1939 р. в похороні взяли участь члени Тов. ім. Маріяна Шашкевича, 64. від. У. Н. Союзу, члени У. Р. Союзу, 90. від. члени родинного дому і члени укр. бізнесменів і багатьох знайомих і приятелів. Похоронний прохорон 24 роки. Похорон з Віляна скарлатинової похоронної комісії. Похорон відбувається з дому жандри, 2480 Ретт Ст. з відправою в укр. католическій церкві у Fox Chase, в четвер, 17. серпня. Члени зійдуться на збори в середу вечір до Укр. Громад. і в четвер вийдуть участь у похороні. Члени Тов. ім. Івана Франка, від. 324, П. С. А. Куропас, предс.; Микола Матюк, кас.; Мих. Турко, секр.

Дня 28. липня 1939 р. помер член Тов. ім. Маріяна Шашкевича, від. 94, У. Н. Союзу, в Гамбрі, Міш. МИХАЙЛО ЛАБУНЬ. Похорон відбудеться 24. листопада 1939, р. в селі Шашківці, повіт Тернопіль, Галичина. Вступив до Тов. ім. Маріяна Шашкевича в У. Н. Союзу 30. грудня 1937 р. Похорон відбувся у вівторок, 1. серпня 1939 р. в похороні взяли участь члени Тов. ім. Маріяна Шашкевича, 64. від. У. Н. Союзу, члени У. Р. Союзу, 90. від. члени родинного дому і члени укр. бізнесменів і багатьох знайомих і приятелів. Похоронний прохорон 24 роки. Похорон з Віляна скарлатинової похоронної комісії. Похорон відбувається з дому жандри, 2480 Ретт Ст. з відправою в укр. католическій церкві у Fox Chase, в четвер, 17. серпня. Члени зійдуться на збори в середу вечір до Укр. Громад. і в четвер вийдуть участь у похороні. Члени Тов. ім. Івана Франка, від. 324, П. С. А. Куропас, предс.; Микола Матюк, кас.; Мих. Турко, секр.

Дня 28. липня 1939 р. помер член Тов. ім. Маріяна Шашкевича, від. 94, У. Н. Союзу, в Гамбрі, Міш. МИХАЙЛО ЛАБУНЬ. Похорон відбудеться 24. листопада 1939, р. в селі Шашківці, повіт Тернопіль, Галичина. Вступив до Тов. ім. Маріяна Шашкевича в У. Н. Союзу 30. грудня 1937 р. Похорон відбувся у вівторок, 1. серпня 1939 р. в похороні взяли участь члени Тов. ім. Маріяна Шашкевича, 64. від. У. Н. Союзу, члени У. Р. Союзу, 90. від. члени родинного дому і члени укр. бізнесменів і багатьох знайомих і приятелів. Похоронний прохорон 24 роки. Похорон з Віляна скарлатинової похоронної комісії. Похорон відбувається з дому жандри, 2480 Ретт Ст. з відправою в укр. католическій церкві у Fox Chase, в четвер, 17. серпня. Члени зійдуться на збори в середу вечір до Укр. Громад. і в четвер вийдуть участь у похороні. Члени Тов. ім. Івана Франка, від. 324, П. С. А. Куропас, предс.; Микола Матюк, кас.; Мих. Турко, секр.

Дня 28. липня 1939 р. помер член Тов. ім. Маріяна Шашкевича, від. 94, У. Н. Союзу, в Гамбрі, Міш. МИХАЙЛО ЛАБУНЬ. Похорон відбудеться 24. листопада 1939, р. в селі Шашківці, повіт Тернопіль, Галичина. Вступив до Тов. ім. Маріяна Шашкевича в У. Н. Союзу 30. грудня 1937 р. Похорон відбувся у вівторок, 1. серпня 1939 р. в похороні взяли участь члени Тов. ім. Маріяна Шашкевича, 64. від. У. Н. Союзу, члени У. Р. Союзу, 90. від. члени родинного дому і члени укр. бізнесменів і багатьох знайомих і приятелів. Похоронний прохорон 24 роки. Похорон з Віляна скарлатинової похоронної комісії. Похорон відбувається з дому жандри, 2480 Ретт Ст. з відправою в укр. католическій церкві у Fox Chase, в четвер, 17. серпня. Члени зійдуться на збори в середу вечір до Укр. Громад. і в четвер вийдуть участь у похороні. Члени Тов. ім. Івана Франка, від. 324, П. С. А. Куропас, предс.; Микола Матюк, кас.; Мих. Турко, секр.

Дня 28. липня 1939 р. помер член Тов. ім. Маріяна Шашкевича, від. 94, У. Н. Союзу, в Гамбрі, Міш. МИХАЙЛО ЛАБУНЬ. Похорон відбудеться 24. листопада 1939, р. в селі Шашківці, повіт Тернопіль, Галичина. Вступив до Тов. ім. Маріяна Шашкевича в У. Н. Союзу 30. грудня 1937 р. Похорон відбувся у вівторок, 1. серпня 1939 р. в похороні взяли участь члени Тов. ім. Маріяна Шашкевича, 64. від. У. Н. Союзу, члени У. Р. Союзу, 90. від. члени родинного дому і члени укр. бізнесменів і багатьох знайомих і приятелів. Похоронний прохорон 24 роки. Похорон з Віляна скарлатинової похоронної комісії. Похорон відбувається з дому жандри, 2480 Ретт Ст. з відправою в укр. католическій церкві у Fox Chase, в четвер, 17. серпня. Члени зійдуться на збори в середу вечір до Укр. Громад. і в четвер вийдуть участь у похороні. Члени Тов. ім. Івана Франка, від. 324, П. С. А. Куропас, предс.; Микола Матюк, кас.; Мих. Турко, секр.

Дня 28. липня 1939 р. помер член Тов. ім. Маріяна Шашкевича, від. 94, У. Н. Союзу, в Гамбрі, Міш. МИХАЙЛО ЛАБУНЬ. Похорон відбудеться 24. листопада 1939, р. в селі Шашківці, повіт Тернопіль, Галичина. Вступив до Тов. ім. Маріяна Шашкевича в У. Н. Союзу 30. грудня 1937 р. Похорон відбувся у вівторок, 1. серпня 1939 р. в похороні взяли участь члени Тов. ім. Маріяна Шашкевича, 64. від. У. Н. Союзу, члени У. Р. Союзу, 90. від. члени родинного дому і члени укр. бізнесменів і багатьох знайомих і приятелів. Похоронний прохорон 24 роки. Похорон з Віляна скарлатинової похоронної комісії. Похорон відбувається з дому жандри, 2480 Ретт Ст. з відправою в укр. католическій церкві у Fox Chase, в четвер, 17. серпня. Члени зійдуться на збори в середу вечір до Укр. Громад. і в четвер вийдуть участь у похороні. Члени Тов. ім. Івана Франка, від. 324, П. С. А. Куропас, предс.; Микола Матюк, кас.; Мих. Турко, секр.

Дня 28. липня 1939 р. помер член Тов. ім. Маріяна Шашкевича, від. 94, У. Н. Союзу, в Гамбрі, Міш. МИХАЙЛО ЛАБУНЬ. Похорон відбудеться 24. листопада 1939, р. в селі Шашківці, повіт Тернопіль, Галичина. Вступив до Тов. ім. Маріяна Шашкевича в У. Н. Союзу 30. грудня 1937 р. Похорон відбувся у вівторок, 1. серпня 1939 р. в похороні взяли участь члени Тов. ім. Мар